

Εύαγγελάρη !

Καὶ νά !

Τὴ στιγμὴ ποὺ δὲ Νίκος ἔπαιρον τὸ καπέλλο του νά φύη, ἔνα ἄμαξὶ σταμάτησε στὴ ξώπορτα. Και σὲ λίγο στὴ σκάλα ἀκούστηκε ἔνα ήσυχο, πνιγό λίγο καὶ σὰ λαθραῖο ἀνέβασμα.

‘Η Δώρα χωρὶς ἄλλο !’ Αν ἤταν ἄλλος, θὰ χτυποῦσε τὸ κουδούνι. Μὲ αὐτὴν θάνατος τὴν ξώπορτα μὲ τὸ πασπαρτού ποὺ εἶχε πάντα στὸ τσανάκι της.

‘Ο Νίκος τινάθικε ὅλος ἀπὸ ἔναν παλμό καὶ ψυχόδομητα ἐτρέψε στὸ κεφαλοδόσαλο.

Λίγο ἀπόμα καὶ θὰ κατέβαινε τὴ σκάλα, ἀνοίγοντας τὴν ἀγκαλιὰ του...

‘Αλλὰ μπόρεσε νά κρατηθῆ. *Ἐπεφτε ἡ Δώρα ; Αὐτὸς ἔπρεπε νά βαστάξῃ τὴ θέση του. Κι’ ἐστάθηκε κεῖ, καὶ πήρε μιὰ ἔσφραση ἔπληξη, αστρηρή, ἀγρια.

Νά τη !

— Τί θές ἐσθ ἐδῶ ; τῆς εἰτε μώλις τὴν εἰδε μπροστά του.

— ‘Ηρμη νά πάρω τὰ πρόματά μου ! τοῦ ἀποκριθῆκε ἀπότομα κι’ ἔσειν, τραβώντας τοῦ στὸ ἀπαρταμέντο της.

‘Ο Νίκος τὴν ἀκολούθητη.

— Μποροῦτες νά στείλης νά τὰ πάροις ! τῆς εἰπε.

— Μάλιστα, τοῦ ἀποκριθῆτε. Ήδη στείλω νά τὰ πάρω. Δὲν θὰ τὰ πορτούθη στὸν ὄμο μου. ‘Αλλὰ ποτέπει πρῶτα νά τὰ βρῶ καὶ νά τὰ

ζεχωρίσω..

— Κι’ αὐτὸ δὲν τὸ κάναιε μετεῖ. *Η φοήθητες μῆ σοῦ κρατήσουμε τίτοτα :

— Σὲ παρασαλῶ νά μάφησῃς νά κάμιο τὴ δουλειά μου. Δὲν θὰ σοῦ φάσ τὸ σπίτι, ἀνὴ ηδῆ γιὰ μιὰ τελευταῖα φορά ! ‘Ορίστε μας !

Μὲ φούρα, μὲ θηρῷ, ἔβγαλε τὰ γάντια της, τὸ ἐπαναφοράρι της, τὸ καπέλλο της,—τὰ ίδια, φρισά, ποὺ φρούσης καὶ χένες στὸ φαντεβού της,—καὶ τὰ πεταζε στὸ ντιβάνι τοῦ μυστουνάρ, τὸ γνοστὸ μας ντιβάνι ἀπὸ τὴν τελευταῖα σκηνὴ μὲ τὸν Τάκη. Ἐκεὶ

στὸν τοίχο, εὴν ίδια θέση, ἤταν πάντα ἡ μεγάλη φωτογραφία τοῦ Νίκου, ἔσειν τὸν εἰχ’ ἐμποδίσει τότε τὸ ἀνοισούργημα. ‘Η Δώρα τῆς ἔσοιξε μιὰ ματιὰ περιφορητική, μιὰ τὸν ίδιο τὸν ἄντρα τῆς δὲν τὸν κοίταξε καθόλου...

Αὐτός στεζόται ἔσει καὶ παρακαλούσθως ὥστε ἀλλὰ τὰ κινήματα. Είχε μπεῖ μαζὶ της στὸ μπουντούνιο, ἀφοῦ ἔγγειψε στὴν μητέρα του νά μην παρουσιασθῇ, νά μην ἀναταπευθῇ καθόλου. Καὶ τώρα ἀποροῦσε : ‘Αλήθεια τάκανε αὐτὰ ἡ Δώρα ; ‘Ηρθε μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ διαλέξῃ καὶ νὰ ζεχορίσῃ τὰ πρόματα της : “Η ἤταν μιὰ πρόφαση γιὰ νὰ γνοῖση, μὲ τὴν ἐλπίδα ποὺ θάτερτε κείνος καὶ ὑπὸ τὴ συχωροῦσε ...

Τῆς ἀποκριθῆκε :

— Νά φας τὸ σπίτι περισσότερο ἀπ’ ὅτι τὸ ἔφαγες... εἶνε σὰ δύσκολο ! Ἐπερσές δύμως νά μὲ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ τὴν παρουσία σου...

Κι’ ἔσειν :

— Καλύτερος νά μ’ ἀπαλλάξῃς ἔσυ ἀπὸ τὴ δική σου. Πήγανε σὲ παρασαλῶ ἀπὸ δῶ. Θὰ φωνάξω τὴν δημητρία νά μὲ βοηθήσῃ.

— ‘Α, μὲ συγχωρεῖς ! εἰτε ὁ Νίκος. Δὲν θά φωνάξεις κανένα ! Στὸ σπίτι δὲν έσοδουν τίτοτα ἀπ’ αὐτά. Οὔτε θέλω νά μάθουν... ‘Έμπρος ! ‘Ας πώ κι’ αὐτὸ τὸ ποτήρι ! Θὰ σὲ βοηθήσω ἔχω !

Κι’ ἀπὸδειπνεῖσθαι τὴν πόρτα καλά, πέρασε στὴν κρεβατοκάμαρα, —ζέσουμε πώς τὰ δύο ζεχενά δωμάτια συγκοινωνούσαν,—καὶ τράβηξε μιὰ μανικιά καὶ ἀδείεις βαλίτσες.

— ‘Ορίστε, τῆς εἰπε, βάλε ἐδῶ-μέστος τὰ μικροπράγματα· καὶ γιὰ τὰλλα σοῦ φέρων τάρῳ τὰ μπανύλα ἀπὸ τὴν ἀποθήκη.

— Καλά, τοῦ ἀποκριθῆκε, ἀφοῦ ἐπιμένεις τόσο...

— ‘Επιμένω ; Σὲ τί :

— Νά μὲ βοηθήσῃς :

— ‘Α ! ἐνοιμιστήσως τὼς ἔλεγες ἀνὴ πειμένω νά χωρίσουμε...

— ‘Α, δχ, γι’ αὐτὸ δὲν λέω, δὲν ἀπορῶ πιά. Δὲν μὲ ἀγαπᾶς, δὲν μὲ συχωρᾶς, τελείστω. Εἴγω πήροις ἀπόψε τὴν ἀπόφασή μου... Τώρι οἱ, καὶ νά μὲ παρακαλέσῃς, δὲν καθόνουμε.

— Τὶ ἀπόφαση πήρες ; μητως νά πάρως τὸν κύριο Εύαγγελάρη :

— Ούφ ! μὴ μιᾶ αναφέρως πιὰ αὐτὸν ! Τὸν σιγάδαν σὰν τὰ κρύπτα μου... Καὶ νομίζεις πως θὰ ζαντηγάνωνα;

Χτές ήταν ἡ τελευταῖα φράσα...

Εἶχε ἀρχίσει νά μαζεύῃ τὰ πρόματα της καὶ μιλάντας, χωρὶς νά κοιτάξῃ καθόλου τὸ Νίκο, νά τὰ πετὴ στὶς βαλίτσες. Φαινόταν δύμως πώς τὴν ἔργασια αὐτὴ δὲν τὴν ἔσανε ποιασδή, μὲ τὰ πωστά της. Λέξει κι’ ἤταν βέβαιη πώς ποτὲ δὲνθά γέμιζαν καὶ ποτὲ δὲν δάκλειναν γιὰ νά φύγουν οἱ βαλίτσες ἔσεινες. Επερσές πολὺ περισσότερο σὲ κείνα ποὺ ἔλεγε παρὰ σὲ κείνα ποὺ ἔσανε. Κι’ ἔσαλολούθησε :

(‘Αζολουνθεὶ)

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ” ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΠΛΗΘΩΡΑ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΕΙΚΩΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΥΔΗΣ

Μεταξὺ τῶν περιεχομένων της : «Τὰ ἔγκληματα τῶν Οσμανιδῶν», «Η γελοιογραφίας τοῦ Ναπολέοντος», «Η παγικὴ ιστορία τοῦ Λούναρδον ΧVII», «Η μαργικὴ σφριγίτρα» διήγημα τοῦ Αλεξανδροῦ Λουφᾶ, «Τὸ ἔγκλημα τοῦ Λοχαγοῦ», «Ο Λανδιμός τοῦ Μποντέλαιος», «Τὰ τελευταῖα βίματα», «Η Τέλεια γυναικα» καὶ πλήθης ἄλλο ἐκλεκτῶν διηγημάτων, ιστοριών κομματῶν, περιγραφῶν, ποιημάτων κλπ. κλπ.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

A. A.

Φωτογραφία ἐλκυστικὴ καὶ ἐκτάπτως ἐκφραστικὴ κάρις στὴν ἔξαιρετην εὐφύια ποὺ τὴν διακρίνειν. ‘Η δικλία της ἐνδυμαρέσουσα, σπινθρόζυσα, ὀβιάστη ποὺ ὅπως τόση ἔξυπνη χωρακτοῦσον οἱ γάλλοι προκειμένου γιὰ τὴν ἀστραπαίαν ἐτομότητα τῆς ἀπαντήσεως, ὅπις ἀρράξει τὴν μπάλα ἐπάνω στὸ πήδημα, ἀνὶ προσθέση κανεὶς διτὶ ἡ εὐφορία τοῦ πενταύρου της συμβαδίζει μὲ τὴν ἐνγενικῶν αἰσθημάτων θά παταλάβετε ὅπις πρόκειται περὶ ἔξαιρετοῦ ἀρθηρούσκου τύπου. Είναι ἀφελεστάτη, καὶ συμπαθητική ἀποευγγέλη τὰς πολλὰ κοσμήματά της συγκεντρώσεις. Αγαπᾶ τὸ σπίτι, καὶ τὴν ἐκλεκτήν συντροφιά. Είναι κομφοτάτη καὶ συμμετρική σιλούεττα. Αἱ τουαλέτες της ἀνήκουν στὴν ἐξόλη της καλαισθητίας.

* * *

H Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— ‘Η παρελθόνσα ἐβδομάδας είχε ἔξαιρετικὴν κομικήν κίνησιν, δεξιότητας, χοροί, γεύματα, μπάτιζες.

— Τὴν παρελθόνσαν Τούτην τὸ πρῶτον τυνέν-τυνανσάν στὰς αἰθουσαῖς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

— Ο διάλογος τῶν αἰθουσῶν ήτο ὁ νειρωδῶν καλαίσθητος, τὰ διάφορα τραπέζαντα δωμάτιατα διασκενασμένα μὲ κόκκινα τοιαντάφυλλα, τὸ συνοτέ μὲ καρέκλας προσφερόμενα δῶρα νοστιμάτωτα.

— Μεταξὺ τῶν παρενδισκούμενων καὶ καὶ Κ. Γεωργιάδον πολὺ εὐηρεψερ μὲ βέρ-νιλ καὶ πτεράνιο μουσιόχορομα καὶ καὶ Ζ. Ψιακή μὲ βέρι ἀμάντ, καὶ καὶ Ζ. Πετρόπουλος τοῦ πρῶτου μὲ μαδρά, καὶ καὶ Ζ. Ζαλοζόστα μὲ ἀσπενίαν ωραία τουαλέτα, δις Η. Αργυροπούλου κτυπητὴ δράμης καλαίσθητη τουαλέττα, καὶ καὶ Ζ. Θεοφάνης πούνια, καὶ καὶ Ζ. Μαζάκη μὲ κομψή τουαλέτα μαδρά καὶ ἀσπενίαν δαντέλλα, καὶ καὶ Ζ. Μιχαλοπούλου δράμης πούνια, καὶ καὶ Ζ. Μπάτσου λευκήν καὶ ἀρράξει τουαλέττα, δις Ταχιμέτζη μὲ μαδρά καριτωμένη καὶ δράμης πούνια, καὶ καὶ Ζ. Ηλιάδης πρέσβιτης καὶ ἀσπενίαν καὶ τέλειαντα, δις Χαροκόπειος πούνια, καὶ καὶ Ζ. Μελάς, Μαλαμήδης, Ζαλοζόστας, Κάρταλης, Σακελαρίδης, Π. Μελάς, Παπαδημητρίου.

— Τὴν παρελθόνσαν Παρασκευὴν μονασικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ καὶ τῷ τῇ Ζ. Λοβέρδου. Επιτέλει πιάνο δ. Ζ. Μπουνωφ, ή κ. Γ'. Γουπάρη ἀπήγγειλεν μὲ τὴν χαρακτηρούσσαν αὐτὴν ἔξαιρετικὴν τέλην, ή κ. Στ. Πεπιατζόγλου ἐτραγούδησε ἐπιδείξασα φονήν γλυκεύαντα τουαλέττα, δις Ταχιμέτζη μὲ μαδρά καὶ ἀσπενίαν πούλει την πατέλην τὸν πατελήνην μὲ γρού μπλε καὶ δράμης, ζαμπόν γρού-μπλε καὶ δράμης, καὶ καὶ Ζ. Αλ. Μαζαράνη, δις Χασιώτη κομψή τουαλέττα μαδρά, καὶ καὶ Ζ. Χατζηχυρούδη, καὶ Σαμάρα, καὶ καὶ δις Φραντζή, διδές Μελίη, καὶ καὶ Ζ. Χέλμη, καὶ καὶ Ζ. Κ. Δοσίου, καὶ καὶ Ζ. Πετροπούλου, καὶ Γούση, καὶ Μαρινοπούλου κομψότατη μὲ τέτ-ντε-νέγγο, καὶ Φώφω Λυμπεράζη ἐμψυχον παστέλλει μὲ τουαλέττα σὲ ἀπόχρωση ἀφροῦ βισσίνου, καὶ καὶ Ζ. Κονσταντίδη κ. ἄ.

Προχθές δεξιώσις παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Σ. Μεταξὺ παρενθέδησαν καὶ καὶ Ζ. Καλίνον, καὶ καὶ δις Φραντζή, διδές Μελίη, καὶ καὶ Ζ. Παπάγον, καὶ καὶ Ζ. Φωτιάδη, καὶ καὶ Ζ. Γεωργιάδον, καὶ καὶ Ζ. Λαδοπούλου, καὶ καὶ Ζ. Στ. Πεπιατζόγλου, καὶ καὶ Ζ. Τριζόπη, καὶ καὶ Ζ. Γ. Μαζάκη, καὶ Φώφη Μεταξῆ, δις Χασιώτου, καὶ Κάρταλη, καὶ καὶ Ζ. Ψιακή καὶ καὶ Ζ. Χεούλη, καὶ Ζ. Αβέρωφ, Ζ. Φωτούλου, καὶ Ζ. Θεοχάρη, καὶ Ζ. Φέοντα, περιγραφῶν, ποιημάτων κλπ. κλπ. Πεσματζόγλου.

* * *

H Μονταίν